

Ngàn Lẻ Một Năm Sau

Mây từ đèo Cộ bay lên núi
qua K' Rôngpha, Belle Vue...
mây lướt qua ga Cầu Đất cũ
mây dừng nghỉ mệt dốc Cầu Đu...

Hơn trăm cây số đường leo núi
mây vẫn độc hành...tại nhớ thương?
biết mấy nhiều năm mây đứng đợi
cuối cùng mây phải bay cô đơn!

Rồi mây dừng lại, mây tan biến
tình nghĩa ngàn năm cũng biến rồi
không biết Cộ buồn ai có biết
khi mà đèo Cộ hết mây trôi...

Nhớ người con gái Tháp Chàm ghé
ta tới chân mây hỏi lối về
bạn chỉ hãy theo mây trắng đó
ta bay cùng Cộ vượt sơn khê...

Từ nay ai có qua Đèo Cộ
chắc thấy lùm cây, cỏ rất buồn?
người đã xa và Thần Thánh biệt
miếu thờ Ông Cộ hết tàn hương!

Hôn nhé Đa Nhim bát ngát hồ
hôn về Eo Gió cánh rừng khô
Trạm Hành ai hái chè trong nắng
má ửng mồ hôi, mắt có mưa?

Ai mười bảy tuổi thời con gái
hồi đó có còn cầu Sắt không
có đem vóc lụa ra phơi gió
có hỏi vì sao sông mênh mông?

Em ơi anh nói quanh đèo Cộ
anh đang về thăm em cố hương
anh tới Fil Nôm vào quốc lộ
20 B cũ...trắng mù sương!

*Bí mật ngàn năm không thổ lộ
Yêu người yêu mãi cái hồn nhiên!
Ngàn sau lẻ một ai mà biết
Một giọt lệ là đủ cái quên...*

Trần Vấn Lệ